

ΜΩΣΑΪΚΟΝ.

Διέβην τὴν ζωὴν καὶ περιήλθον τὴν γῆν καὶ δὲν ἠδυνήθην ἀκόμη νὰ ἐννοήσω ὅ,τι ἀνομάζεται κόσμος.

Λέων Λευῆς.

Ἡ ἀρετὴ ὀφείλει νὰ ἔχη θρασύτητα καθὼς ἡ κακία.

Εὐγένιος Σύης.

Τὰ φύλλα ἐκεῖνα τὰ πίπτοντα ὡσπερ τὰ ἔτη μας, τὰ ἄνθη ἅτινα μαραίνονται ὡς αἱ ὠραὶ μας, τὰ σύννεφα φεύγοντα ὡς αἱ πλάναι μας, τὸ φῶς ἐκεῖνο, ὅπερ ἀδυνατεῖ ὡς ὁ νοῦς μας, ὁ ἥλιος ψυγόμενος ὡς οἱ ἔρωτές μας, οἱ ποταμοὶ πηγνυόμενοι ὡς ὁ βίος μας, ἔχρουσι μυστηριώδεις σχέσεις μὲ τὰς τύχας μας.

Ἄν δὲν ὑπῆρχεν ἡ γυνὴ ὁ ἀνὴρ θὰ ἦτο τραχὺς, μισάνθρωπος, βάνουος, καὶ θὰ ἠγόοι τί ἐστὶ χάρις, διότι ἡ χάρις εἶναι τοῦ ἔρωτος μειδίαμα.

Σατωβριάν.

Ἡ φαντασία τῶν γυναικῶν ὁμοιάζει τὴν εὐκίνητον ἄμμον ἐπὶ τῆς ὁποίας τὰ πάντα ἐντυπῶνται καὶ ἐξαλείφονται εὐκόλως. Ὁ νοῦς τῶν ὁμῶς ἐξ ἐναντίας ἔχει τὴν ψυχρότητα καὶ τὴν σκληρότητα τοῦ μαρμάρου, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ γλυφίς εἰσχωρεῖ δυσκόλως μὲν, ἀλλ' ὅ,τι ἐγχαράσσεται διαμένει αἰωνίως ἐγκεχαραγμένον.

Δενογιέ.

Εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἄλλων τὰ ἐλαττώματά μας εἶναι σκιαί, αἵτινες ἀυξάνουσι καὶ μεγεθύνονται καθ' ὅσον δύει ὁ ἥλιος τῆς εὐτυχίας μας.

Arsène Houssaye.

Αἱ γυναῖκες τὰ πάντα σοὶ ἐξομολογοῦνται ὡς καὶ τοὺς ἔρωτάς των αὐτοὺς ἀκόμη, οὐδέποτε ὁμῶς τὴν ἡλικίαν των.

Φοντενέλ.

Ἡ ψυχὴ, ἡ ἀγάπη καὶ πάσχουσα μετέχει τοῦ θείου· διάκειται εἰς τὴν αἰθεριωτέραν αὐτῆς κατάστασιν. Ὅστις δὲν εἶδε τὰ πράγματα τούτου τοῦ κόσμου καὶ τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ τὸ διπλοῦν τοῦτο φῶς τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ πάθους, δὲν εἶδε τίποτε ἀληθές καὶ δὲν ἤξευρε τίποτε.

Βίκτωρ Οὐγάι.

ΑΙ ΔΥΟ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ.

Ἡ Χρυσάλλις, μικρὸν πτερωτὸν ἔντομον οὖσα, δὲν ἔχει βεβαίως ἄλλην ἀξίωσιν, εἰμὴ νὰ ἵπταται εἰς τὰς πενιχρὰς ἤδη τοῦ πάλαι ποτε ἀνοθοφύτου Ἰλισσοῦ ὄχθας, καὶ πτερυγίζουσα κύκλω τῶν ἀραιοῦν καὶ ἰσχνῶν ῥοδοδαφνῶν του, νὰ δεικνύῃ εἰς τὸ φῶς τοῦ ἀπὸ τῆς Πεντέλης ἀνατέλλοντος ἢ ὀπισθεν τοῦ Κορυθαλοῦ καταδύοντος ἡλίου τὰ χρυσαίζοντα τῶν μικρῶν πτερυγῶν τῆς χρώματα· τοῦτο κυρίως τέρπει αὐτήν, καὶ ἐν τούτῳ περιλαμβάνεται ἅπας ὁ ἐγωϊσμός της. Καὶ ἵπταται μὲν οὐχὶ διότι θέλει ν' ἀναβῆ εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐκεῖ καθεζομένη παρ' Ζηνὶ νὰ συνδιαλέγηται μετ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπλῶς διότι ἀρέσκεται εἰς τὴν πτῆσιν· γινώσκει μάλιστα κάλλιον παντὸς ἄλλου ὅτι οὔτε αἰτὸς εἶναι ὅπως ἀναβῆ τὰ νέφη καὶ ἐκεῖθεν ἀπολύῃ τοὺς κεραυνοὺς τοῦ Διὸς κατὰ τῶν Τιτάνων τῆς πολιτικῆς, οὔτε κἂν ἐλαφρὰ πέλεια σπεύδουσα εὐθὺ πρὸς τὴν φωλεάν της. Ἡ Χρυσάλλις εἶναι ἔντομον ἀνέστιον, ἀργόν, φιλοπαῖμνον, διὸ καὶ ἡ πτῆσις της εἶναι ὄλως ἀκανόνιστος καὶ ἄσκοπος ἂν θέλετε, ὅταν μάλιστα πέτεται εἰς τοὺς λειμῶνας τῆς ἐπιφυλλίδος της. Τότε ἡ Χρυσάλλις μας ἀγαπᾷ νὰ διηγήται τὰς λοιπὰς τῶν λοιπῶν χρυσάλλιδων φρενοτροπίας, τὰς ἐρωτικὰς τῶν ἐνίοτε ἀποτυχίας ἢ ἐπιτυχίας, νὰ εἰσέρχηται εἰς τὰς κομπὰς αἰθούσας τῆς πρωτεύουσας ὅπου αἱ Μοῦσαι μετὰ τῶν Χαρίτων παιζοῦσιν ἢ χορευοῦσιν, νὰ γελά ἐνίοτε διὰ τὰς μικρὰς ἀνοησίας ἀμφοτέρων τῶν φύλων, καὶ νὰ θεωρῇ ἑαυτὴν εὐτυχεῖ ἂν κατορθώσῃ νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας καὶ τὰς καλὰς ἀναγνώστριάς της μικράν τινα ἄνεσιν, ἀφίνουσα εἰς ἄλλους νὰ πληττωσι διὰ τῆς μαστιγῆς τοὺς θυμοειδεῖς ἵππους τοὺς σύροντας τὸ ἄρμα τῆς πολιτείας, διότι, χάριτι θεῆα, δὲν τῆς ἤλθε ποτὲ κατὰ νοῦν νὰ καθίσῃ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ στρέφουσα κύκλω τὸ βλέμμα νὰ ἐκφωνῆ, ὡς ἡ συναδελφός της μυῖα, μετὰ γελοίας κομπορρημοσύνης ὃ πόσον κοιορτόν σηκώρω ἀπὸ τὴν γῆν! Ἐχομεν ἤδη πολὺ σοβαρώτερα καθήκοντα νὰ ἐκτελέσωμεν. Κατὰ τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας, αἵτινες παρήλθον μὲ θλίψιν πολλὴν τῶν φιλεσῶντων χριστιανῶν, ἱκανά, τῇ ἀληθείᾳ, συνέβησαν, ὥστε ἂν δὲν συγγράψωμεν ὀλόκληρον ἐρωτικὴν